

بررسی اثرات تزریق داروهای هوشی وریدی پروپوفل، تیوپنتال سدیم، فنتانیل در زمان لانه گزینی بر میزان ناهنجاری‌ها در موش‌های صحرایی

شیوا شجاعی فرد^۱، محمد رضا جمشیدی^۲، الهام حسینی^۳، سمیه عبدالهی ثابت^۴، مهدی رهنما^۵

- ۱-دانشجوی دکتری تخصصی هوشی، گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران
- ۲-فلوشیپ بیهوشی قلب، گروه بیهوشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران. نویسنده مسئول: jamshidianes@zums.ac.ir
- ۳-استادیار گروه زنان و زایمان، بیمارستان موسوی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران
- ۴-استادیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی سلامت، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران
- ۵-دانشیار گروه فیزیولوژی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۸/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۲/۱۸

چکیده

زمینه و هدف: بیهوشی برای فناوری کمک باروری بسیار مهم است تا حداقل اثرات نامطلوب بر روی تخمک فراهم کند. ایجاد نقص در رشد جنین یا ناهنجاری در پدیده رشد آن، در بیشتر موارد منجر به شکست IVF می‌شود. تعداد ناهنجاری‌ها در موش‌های آزمایشگاهی RAT است.

مواد و روش‌ها: از سه داروی بیهوشی پروپوفول، نستونال و فنتانیل برای بیهوشی به صورت تک و ترکیبی استفاده شد. گروه شم برای کنترل استرس تزریق با تزریق آب مقطر و گروه کنترل بدون دریافت دارو مورد مطالعه قرار گرفتند. در مرحله بعد شرایط باروری موش‌ها فراهم شد. اثربخشی داروهای مشابه دوزهای انتخابی است و پس از شمارش، عمل جراحی به صورت سزارین روی هر جنین انجام می‌شود و پس از جداسازی دقیق جفت از جنین، هر دو به دقت وزن و اندازه گیری و ثبت می‌شوند.

نتایج: تفاوت در تعداد تولدات مشاهده نشد، اما وزن جفت و وزن جنین به عنوان شاخص تعیین کننده تأثیر داروهای بر روی جنین مورد بررسی قرار گرفت که می‌تواند نمادی از ناهنجاری‌های جنینی باشد. نتایج نشان داد که داروهایی استفاده شده تاثیری بر لقاد و میزان موفقیت آن نداشتند، اما بر رشد جنین موثر بودند و پروپوفول کمترین تاثیر را بر ناهنجاری داشت و تفاوت معنی‌داری در جفت و وزن جنین بین این گروه و گروه وجود داشت. وزن هنگام تولد موش‌ها بر اساس نوع دارو، بیشترین وزن هنگام تولد مربوط به داروی نستونال (TP) و کمترین وزن هنگام تولد مربوط به داروی فنتانیل (PH) بود. بر اساس نوع دارو، وزن تولد زنده موش‌ها بیشترین وزن موش‌های زنده مربوط به داروی نستونال (TP) و کمترین آن مربوط به داروی فنتانیل (PH) بود.

نتیجه گیری: بررسی داروهای بیهوشی برای یافتن این ترین و بهترین دارو از اهمیت بالینی و تحقیقاتی بالایی برخوردار است. مطالعه ناهنجاری‌های کروموزومی یکی از برنامه‌های اصلی مطالعات آتی برای تجزیه و تحلیل ناهنجاری‌های جنینی است.

کلمات کلیدی: پروپوفول، تیوپنتال سدیم، فنتانیل، ناهنجاری، کاشت جنین

مقدمه

سلولی همراه است. کتابمین نیز معمولاً برای بیهوشی عمومی و بی دردی در طی OPU تجویز می شود(۶). پروپوفل (۲ و ۶ دی ایزو پروپیل فنل) با وزن مولکولی ۱۷۸ pH ۷ تا ۸/۵ برای اولین بار در سال ۱۹۷۷ بر روی انسان مورد استفاده قرار گرفت و خواص آن در سال ۱۹۸۰ مشخص گردید. این ماده برای بیهوشی حیوانات نیز مورد استفاده قرار گرفت(۷،۸). شروع اثر این ماده حدود ۳۰ ثانیه و مدت اثر آن ۳-۱۰ دقیقه وابسته به دوز القایی و گونه موردن استفاده متغیر است(۹،۱۰). این دارو مشتق فنلی است که دارای خصوصیات بیهوش کنندگی، آرام بخشی قوی و بی-دردی ضعیف با نام تجاری Rapinovet برای سگ و گربه در سال ۱۹۹۶ استفاده شده است(۱۱).

فنتانیل یک دارو آگونسیت اپیوئیدی کامل با اثر بر روی گیرنده های مو، کاپا و دلتا می باشد. اثر ضد دردی این دارو در انسان ۱۰۰ برابر بیشتر از مورفین است و با قابلیت سوئ مصرف بالا در دسته دوم دارویی قرار می گیرد(۵،۱۲). فنتانیل با تاثیر بر روی گیرنده مو و نیز از طریق تحریک عصب واگ موجب کاهش ضربان قلب می گردد و زمان و شدت اثر وابسته به دوز تزریق و غلظت پلاسمایی آن ماده متغیر است(۱۳). ۹۰٪ اثر برادی کاردی فنتانیل به علت افزایش ترافیک وابران سیستم اعصاب مرکزی است در حالی که تنها ۱۰٪ ان نتیجه تضعیف عصب سمپاتیک می باشد(۱۴). رمی فنتانیل یکی از مخدراهای آگونیست مو است که به علت خواص منحصر به فرد مثل متاپولسیم غیر وابسته به کبد و نیمه عمر کوتاه مورد توجه زیادی قرار گرفته است. به همین دلیل از این ترکیب در بیماری های کبدی و پیوند کلیوی و عمل های طولانی به وفور استفاده می شود(۱۵). پنتوباربیتال از جمله داروهای بیهوشی است که موجب آریتمی های قلبی و کاهش

انتخاب مناسب ترین داروی بیهوشی یکی از اهداف مهم اداره یک بیهوشی و جراحی موفق محسوب می شود. پاسخ های بدن بیمار نسبت به تحریکات دردناک با تغییرات وسیع فیزیولوژیک در بدن همراه می باشد(۱). یکی از این پاسخ ها آزاد سازی نوراپی نفرین در خون است(۲). بررسی عوامل القای بیهوشی و تاثیرات آن ها بر نوزاد و بارداری مادر دارای اهمیت قابل ملاحظه ای است. موفقیت در لقاد IVF آزمایشگاهی (IVF) به نتایج مثبت در تعدادی از مراحل بستگی دارد ، از جمله این مراحل می توان از تحریک تخدمان کنترل شده (COS)، برداشت تخمک ها (OPU) ، لقاد ، انتقال جنین نام برد. کاشت فرآیند OPU مهم است ، زیرا کیفیت تخمک بر لقاد ، کیفیت جنین و لانه گزینی تأثیر می گذارد. فرآیند (COS) شامل آسپیراسیون فولیکول های حاوی مایع فولیکول و مجتمع های کومولوس تخمک می باشد(۲۶). فرآیند OPU یک روش حداقل تهاجمی و دردناک بوده و معمولاً در طی بیهوشی انجام می شود(۳). برای OPU ، بیهوشی عمومی در اکثر کلینیک های IVF استفاده می شود(۴).

اثرات داروهای مختلف بیهوشی بر نتایج IVF ، لقاد و رشد جنین نامشخص است و در مورد نوع استفاده از داروی بیهوشی در بین پزشکان اجماع وجود ندارد. ولی پرصرف ترین ماده بی حس کننده با پیش تجویز شامل ترکیبی ضد اضطراب / ضد درد از میدازولام یا فنتانیل به ترتیب می باشد و در طول OPU پروپوفول داخل وریدی مصرف می گردد(۵). پروپوفول یک داروی بی خطر برای استفاده در IVF است. هر چند در مطالعات بر روی موش پروپوفول با کاهش میزان لقاد (FR) و مهار توسعه بلاستوسیست ها در جنین های نک

موتاژنیک داروهای بیهوشی در تحقیق حاضر تاثیر سه داروی بیهوشی پروپوفل، تیونیتال سدیم و فتالین را در زمان لانه گزینی بر میزان ناهنجاری های جنینی مورد ارزیابی قرار داده است.

مواد و روش ها

موش های صحرایی ماده بالغ به مدت ۳ هفته در شرایط استاندارد در حیوان خانه ای مرکز تحقیقات بیولوژی نگهداری شدند تا با شرایط محیط سازگار شوند. موش های صحرایی با رعایت اصول راهنمای مراقبت و استفاده از حیوانات آزمایشگاهی و همچنین مطابق با قوانین مصوب توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی زنجان (با کد اخلاق IR.ZUMS.REC.1400.073 دقیق از جمله تهويه مناسب، دوره های روشنایی و تاریکی متناسب (هر ۱۲ ساعت)، درجه حرارت ۲۱-۲۳ درجه سانتی گراد، رطوبی نسبی ۵۵ تا ۵۶ درصد و اقدامات بهداشتی لازم قرار گرفتند و دسترسی آزاد به آب و غذا (پلت) داشتند. از روز بیستم موشها در قفس های تکی به مدت دو شبانه روز دیگر قرار داده شدند. گروه های موشها با توجه به طرح مطالعه در نه گروه هر کدام ده تایی تقسیم بندی شدند. موش های ماده با میانگین وزنی ۱۸۰ گرم و طول عمر ۳.۵ ماه به صورت تصادفی در ۹ گروه قرار داده می شوند. تعداد موش ها در هر گروه با فرمول تعیین حجم نمونه انتخاب می شوند (جدول ۱).

فشار خون می شود(۱۶). این ماده به خانواده باربیتورات ها تعلق دارد که این گروه دارویی سبب تقویت کمپلکس حاصل از کانال های کلر و آمینو اسیدی به نام (GABA) می گردد. این ماده دارای ۲ رسپتور A و B می باشد. باربیتورات ها کمپلکس a (GABA) و یون کلر را تشدید می نمایند. اسید آمینه فوق در مغز بر روی رسپتور a (GABA) نشسته و با اتصال به کانال کلر بیهوشی ایجاد می کند با همین فرآیند این داروها در اختلالات خواب و کاهش اضطراب به کار می روند(۱۲). مطالعات مختلف نشان داده است که میزان آگاهی حین عمل در داروهای هوشبری تزریقی نسبت به استنشاقی بالاتر است(۱۷). جنین های موش ، حساسیت متفاوتی به بیهوشی ها در زمان های مختلف چرخه سلوالی دارند (۹). به ویژه سلول های جنینی در مرحله G1 تحت تاثیر عوامل خارجی می باشد. فاز G1 اولین مرحله طولانی مدت در چرخه سلول جنینی است. تأثیرات مستقیم بی حسی بر تخمک ها و جنین ها به طور مستقیم ارزیابی نمی شوند(۸). بررسی پاسخ های سلوالی به بیهوشی به طور بالقوه می تواند بر نتیجه تولید مثلی تأثیر بگذارد. در انسان، IVF یک مداخله تهاجمی به رحم محسوب شده و مجبور به بیهوشی مادر خواهد بود، احتمال اینکه نوع داروی بیهوشی در مراحل لانه گزینی و نحوه تشکیل تخمک و در نهایت شکل گیری (آنومالی احتمالی) ارگانها ممکن است موثر واقع شود. با توجه به تشابه بالای فیزیولوژیکی انسان و رت جهت بررسی اثرات تراتوژنیک و

جدول ۱- گروه های مورد مطالعه

نوع تیمار	مورد مطالعه	گروه های
دریافت کننده	گروه اول	گروه دوم
برویوفول	گروه سوم	گروه هفتم
تیوبنتال	گروه پنجم	گروه ششم
دریافت کننده	چهارم	پنجم
دریافت کننده	پنجم	ششم
دریافت کننده	ششم	هشتم
دریافت کننده	کنترل	گروه هفتم
دریافت کننده	گروه ششم	گروه نهم

آندومنتر میکروویلی های خود را از دست داده و دارای برآمدگی های سیتوپلاسمی می شوند (۲۰). قدرت اثر بخشی دارو ها نسبت به دوز های انتخابی نسبتا مشابه بوده و هر موش به طور میانگین در ۵ دقیقه گیجی شروع شده و بین ۸ تا ۹ دقیقه بعد تزریق کاملا بیهوشی اتفاق می افتد. تعداد تنفس و علایم حیاطی به دقت مورد بازبینی گرفته و پس از اولین علایم بیدار شدن که معمولاً ۱۵ دقیقه طول میکشید تا بیداری کامل در قفس جدآگانه نگهداری میشدند. پس از بیداری کامل در قفس های خود باز گردانده میشدند.

دوز های تزریق دارو های بیهوشی مطابق جدول ۲ انجام گرفت . پس از جمع آوری داده ها، داده ها وارد نرم افزار SPSS خواهند شد. توصیف با استفاده از شاخص های مرکزی و پراکنده و درصد فراوانی انجام خواهد شد. برای تحلیل داده ها بسته توزیع داده ها از تستهای پارامتری یا غیرپارامتری استفاده خواهد شد. سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته خواهد شد.

با توجه به تعداد نر های موجود که سی موش نر تهیه شده بود سه گروه اول تا سوم به ازای هر موش ماده یک موش نر در قفس قرار گرفت. ساعت هماهنگ شده برای این مرحله ساعت پنج عصر مقرر گردید. با شناسایی موش های باردار و تاریخ اولین روز بارداری ، در روز های اول و روز پنجم نسبت به گروه های نه گانه تقسیم شده تزریق دارو ها با دقت به شکل تزریق صفاقی توسط سرنگ انسولین انجام گرفت. تزریقات به صورت داخل صفاقی یا (I.P) صورت پذیرفت. تزریق روزهای پنجم بارداری که لانه گزینی صورت گرفته انجام شد.

لانه گزینی پدیده ای است مشکل از چندین رخداد متوالی است که با لفاح تخمک آغاز شده و تا قرار گیری بلاستوسیست در آندومتر ادامه می یابد(۱۸) لانه گزینی موقق به کیفیت جنین و پذیرنگی آندومتر وابسته است. (۱۹).

در طی لانه گزینی، غشاء راسی اپی تلیوم لومینال آندومتر دچار تغییراتی می گردد. پینپودها به تغییرات فراساختاری گفته می شود که در آن سطح آپیکال سلول های اپی تلیالی لومینال

جدول ۲ - مقادیر تزریق دارو در نمونه های مختلف

ردیف	نام گروه	داروها	نستونال	بوفول	فتا	آب مقطور
۱	گروه اول	پروپوفول (pro)	-	۱۸ سی سی	-	-
۲	گروه دوم	تیو پنتال سدیم یا نستونال (TP)	-	-	-	-
۳	گروه سوم	تیو پنتال سدیم(TP)-پروپوفول (pro)	۰.۲ سی سی	۰.۹ سی سی	-	-
۴	گروه چهارم	فنتانیل (PH)	-	-	۰.۸ سی سی	-
۵	گروه پنجم	فنتانیل (PH)+پروپوفول (pro)	-	۰.۹ سی سی	۰.۴ سی سی	-
۶	گروه ششم	تیو پنتال سدیم (TP) - فنتانیل (PH)	۰.۲ سی سی	۰.۴ سی سی	-	-
۷	گروه هفتم	شاهد بدون تزریق	-	-	-	-
۸	گروه هشتم	تیو پنتال سدیم(TP)- پروپوفول (pro)+فنتانیل (PH)	۰.۱۵ سی سی	۰.۶ سی سی	۰.۳ سی سی	-
۹	گروه نهم	پلاسبو آب	-	-	-	۱ سی سی

تعداد موالید موش ها دریافت کننده $1/491$, $PH + TP$

$\pm 8/000$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۶ و بیشترین موالید ۱۰ گزارش شد. تعداد موالید موش ها گروه کنترل $1/687 \pm 8/800$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۲ گزارش شد تعداد موالید موش ها گروه $PRO + PH + TP$, $1/430 \pm 7/600$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۶ و بیشترین موالید ۱۰ گزارش شد. تعداد موالید موش ها گروه آب م قطر (SHAM), $1/418 \pm 8/300$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد.

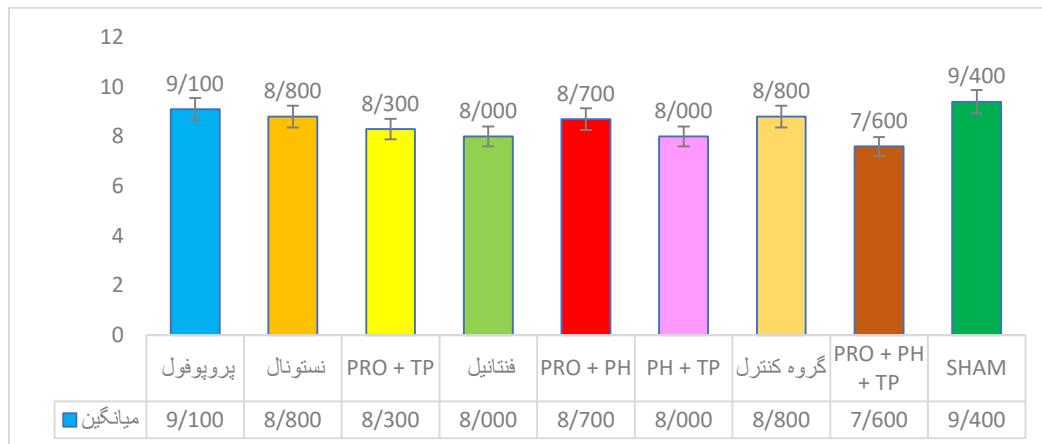
تعداد موالید موش ها گروه آب م قطر (SHAM), $1/418 \pm 8/300$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد.

تعداد موالید موش ها گروه آب م قطر (SHAM), $1/418 \pm 8/300$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد.

نتایج

تعداد موالید در موش ها دریافت کننده پروپوفول (pro), $1/449 \pm 9/100$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد. تعداد موالید موش ها دریافت کننده پروپوفول نستونال (TP), $1/475 \pm 8/800$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۲ گزارش شد. تعداد موالید موش ها دریافت کننده $PRO + PH$, $1/418 \pm 8/300$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۷ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد.

تعداد موالید موش ها دریافت کننده فتانیل (PH), $3/917 \pm 8/000$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۰ و بیشترین موالید ۱۲ گزارش شد. تعداد موالید موش ها دریافت کننده $PRO + PH$, $1/156 \pm 8/700$ است کمترین تعداد موالید در این گروه ۶ و بیشترین موالید ۱۱ گزارش شد.

نمودار ۱- نمودار میله ای میانگین تعداد موالید موش ها براساس هر دادو

میانگین تعداد موالید گروه کنترل را با گروه های مداخله نشان می دهد (جدول ۳).

طبق نتایج آزمون آنواسطح معنی داری بزرگتر از 0.05 بود و بین موالید موش ها در گروه های مختلف تحقیق تفاوت معنی داری ملاحظه نشد ($P_{value} = 0.450$). نتایج آزمون بنفرونی

جدول ۳- آزمون آنوا براي مقایسه میانگین مواليد به تفکیک هر دارو

P_value	F	میانگین مرباعات	درجه آزادی	مجموع مرباعات	منبع تغییرات
۰/۴۵۰	۰/۹۹۰	۳/۵۰۰	۸	۲۸/۰۰۰	بین گروه ها
		۳/۵۳۶	۸۱	۲۸۶/۴۰۰	درون گروه ها
			۸۹	۳۱۴/۴۰۰	خطا

است(۰<P_value<۰/۰۵). اما این اختلاف میانگین با گروه های نستونال (TP) و PRO + TP این معنی دار نیست (جدول ۴)(P_value>۰/۰۵).

از طریق آزمون بونفرونی ملاحظه شد اختلاف میانگین وزن موش ها در گروه Control با گروه های پروپوفول (pro)، فنتانیل (PH + TP)، PRO + PH، (PH) از نظر آماری معنی دار SHAM و PH + TP

جدول ۴- مقایسه میانگین وزن موالید گروه کنترل با سایر گروه ها

P-value	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	سایر گروه ها	گروه مقایسه
۰/۰۰۱	۰/۰۳۰	۰/۲۳۳	پروپوفول (pro)	Control
۰/۱۰۰	۰/۰۳۰	۰/۰۹۲	نستونال (TP)	
۰/۰۶۰	۰/۰۳۱	۰/۰۹۸	PRO + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۱	۰/۰۸۷۰	فنتانیل (PH)	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۰	۰/۰۲۸۲	PRO + PH	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۱	۰/۰۱۹۰	PH + TP	
۰/۰۰۲	۰/۰۳۲	۰/۰۱۳۰	PRO + PH + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۰	۰/۰۲۱۲	SHAM	

با گروه های پروپوفول (pro) و PH + TP، PRO + PH این تفاوت معنی دار نیست (P_value>۰/۰۵).

از طریق آزمون بونفرونی ملاحظه شد میانگین وزن موالید موش ها در گروه SHAM با گروه های نستونال (TP)، فنتانیل (PH)، PRO + TP، کنترل از نظر آماری معنی دار است(۰<P_value<۰/۰۵).

جدول ۵- مقایسه میانگین وزن موالید گروه کنترل با سایر گروه ها

P-value	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	سایر گروه ها	گروه مقایسه
۱/۰۰۰	۰/۰۳۰	۰/۰۲۱.	پروپوفول (pro)	SHAM
۰/۰۰۳	۰/۰۳۰	-۰/۱۲۰	نستونال (TP)	
۰/۰۰۸	۰/۰۳۰	-۰/۱۱۳	PRO + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۱	۰/۰۶۵۷	فنتانیل (PH)	
۰/۸۰۶	۰/۰۳۰	۰/۰۶۹	PRO + PH	
۱/۰۰۰	۰/۰۳۱	-۰/۰۲۲	PH + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۳۰	-۰/۰۲۱۲	Control	
۰/۳۴۴	۰/۰۳۱	-۰/۰۰۸۱	PRO + PH + TP	

است($P_{value} < 0.05$). اما این اختلاف با میانگین سایر گروه‌ها معنی دار نیست ($P_{value} > 0.05$) (جدول ۶).

از طریق آزمون بونفرونی ملاحظه شد اختلاف میانگین وزن جفت موش‌ها در گروه Control با گروه‌های فتانیل از نظر آماری معنی دار ($PH + TP$ ، $PRO + PH$ ، (PH))

جدول ۶ - مقایسه میانگین وزن جفت موالید گروه کنترل با سایر گروه‌ها

P-value	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	سایر گروه‌ها	گروه مقایسه
۱/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۹	پروپوفول (pro)	Control
۱/۰۰۰	۰/۰۱۰	-۰/۰۰۷	نستونال (TP)	
۱/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۸	PRO + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۱۱	۰/۰۹۸	فتانیل (PH)	
۰/۰۱۷	۰/۰۱۰	۰/۰۳۸	PRO + PH	
۰/۰۰۱	۰/۰۱۱	۰/۰۵۵	PH + TP	
۰/۴۲۹	۰/۰۱۱	۰/۰۲۸	PRO + PH + TP	
۰/۰۲۹	۰/۰۱۰	۰/۰۳۵	SHAM	

است($P_{value} < 0.05$). اما این اختلاف با میانگین سایر گروه‌ها معنی دار نیست ($P_{value} > 0.05$) (جدول ۷).

از طریق آزمون بونفرونی ملاحظه شد میانگین وزن جفت موالید موش‌ها در گروه SHAM با گروه‌های نستونال (TP)، فتانیل (PH)، و کنترل از نظر آماری معنی دار

جدول ۷- مقایسه میانگین وزن جفت موالید گروه کنترل با سایر گروه‌ها

P-value	انحراف استاندارد	اختلاف میانگین	سایر گروه‌ها	گروه مقایسه
۰/۵۲۷	۰/۰۱۰	-۰/۰۲۵	پروپوفول (pro)	SHAM
۰/۰۰۲	۰/۰۱۰	۰/۰۴۳	نستونال (TP)	
۰/۴۴۳	۰/۰۱۰	-۰/۰۲۷	PRO + TP	
۰/۰۰۱	۰/۰۱۰	۰/۰۶۲	فتانیل (PH)	
۱/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۰۲	PRO + PH	
۱/۰۰۰	۰/۰۱۰	۰/۰۱۹	PH + TP	
۰/۰۲۹	۰/۰۱۰	-۰/۰۳۵	Control	
۱/۰۰۰	۰/۰۱۱	-۰/۰۰۷	PRO + PH + TP	

استفاده از عامل بیهوشی در بین پزشکانی که OPU را انجام می‌دهند اتفاق نظر وجود ندارد. داروهای بیهوشی می‌توانند وارد مایعات فولیکولی (FF) شوند. نگرانی در مورد تجمع داروهای بیهوشی در FF و اثرات منفی آنها بر میزان لقاح و رشد جنین تحت بیهوشی عمومی وجود دارد.

بحث

تعداد قابل توجهی از بیماران با مشکلات باروری برای درمان خود تحت بیهوشی قرار می‌گیرند. بیهوشی عمومی در اکثر کلینیک‌های لقاح آزمایشگاهی (IVF) برای برداشت تحمک (OPU) استفاده می‌شود، با این حال، در مورد نوع

و بهبودی کوتاه است. رایج ترین ماده بیهوشی مورد استفاده در طول TVOR، پروپوفول داخل وریدی است که یک داروی بی خطر برای استفاده در IVF است. با این حال، برخی از مطالعات نشان داده اند که استفاده از پروپوفول با کاهش نرخ لفاح (FR) و مهار رشد بلاستوسیست در جنین های تک سلوی همراه است. این مطالعه به منظور بررسی حساسیت تخمک ها و جنین های موش صحرابی به مواد بی حس کننده به منظور مشاهده پاسخ بیولوژیکی برای مطالعات بالینی در مورد تأثیر استفاده از پروپوفول و نستونال و فیتانیل به عنوان عوامل بی هوشی بر نتایج فناوری کمک باروری انجام شد. و با توجه به تشابه فیزیولوژی موش و انسان در سیستم تولید مثل این تحقیق می تواند راهگشای ارزیابی های دقیقی باشد.

Gonen و همکارانش در ۱۹۹۵ تأثیر انواع مختلف بیهوشی بر نتیجه بازیابی تخمک را مورد ارزیابی قرار دادند. طی تحقیق این گروه آرامبخش همراه با بی حسی و بیهوشی عمومی استفاده کردند. هیچ تفاوت معنی داری در عملکرد یا تعداد جنین یا کیفیت جنین های منتقل شده مشاهده نکردند. در مطالعه حاضر نیز در میانگین تعداد موالید زنده بین گروه های دریافت کننده داروی بیهوشی و گروه کنترل و شم مشاهده نگردید. آزموده و همکارانش در سال ۲۰۱۳ اثر بیهوشی عمومی و بیهوشی نخاعی را در بیماران تحت حاملگی IVF بررسی نمودند. طبق نتایج آنها روش بیهوشی می تواند بر نتیجه بارداری در بیمار IVF تأثیر بگذارد. در زنانی که تحت IVF قرار می گیرند، روش بیهوشی احتمالاً به دلیل تأثیر داروهای بیهوشی و تأثیر بیهوشی بر وضعیت فیزیولوژیکی بیماران، تأثیرات تعیین کننده ای خواهد داشت. در این مطالعه نشان داده اند ترکیبی از پروپوفول، فنتانیل و

در گونه های جانوری مختلف تأثیر دوزهای مختلف داروهای بیهوشی متفاوت می باشد. پروپوفول با دوز ۷/۵ میلی گرم بر کیلو گرم مرغ به صورت داخل وریدی در ابتدا و برای تداوم بیهوشی ۰/۵ میلی گرم بر کیلو گرم و در سگ با دوز ۵/۵ میلی گرم بر کیلو گرم مقادیر آنزیم های AST (آسپارتات ترانس آمیناز) و ALT (آلانین آمینو ترانسفراز) ۱۵ دقیقه پس از بیهوشی را افزایش می دهد(۴). عمدۀ ترین عارضه پروپوفول کاهش فشار خون سیستمیک است(۱۷)، که در نتیجه آن جریان خون رحمی جفت کاهش می یابد(۱۶). بی دردی در گروه رمی فنتانیل بهتر از پروپوفول می باشد ولی دپرسیون تنفسی، تهوع و استفراغ بیشتر از پروپوفول مشاهده می گردد(۱۵).

داروهای تیوپنتال اثرات مخبری بر روند ترمیم زخم دارند در حالی که پروپوفول تأثیر قابل ملاحظه ای ندارد(۱۱، ۳). پروپوفول در مقایسه با تأثیر بر واسطه های التهابی بر اثرات روند زخم موثرتر است و تأثیر منفی بر روند زخم ندارد(۱۹، ۷). اثر سینرژیسمی رمی فنتانیل و پروپوفول موجب افزایش سرعت بهبودی است(۱۴). از نظر کنترل وضعیت همودینامیک، کنترل ICP (که از مولفه های مهم در اعمال جراحی اعصاب می باشد)، طول مدت ریکاوری و بروز عوارض تنفسی، تهوع و استفراغ پس از عمل تفاوت معنی داری بین دو گروه (فنتانیل + پروپوفول) و (رمی فنتانیل + پروپوفول) وجود ندارد ولی میزان بروز درد در بیماران گروه رمی فنتانیل در ریکاوری بیشتر می باشد(۸). مطالعات مختلف نشان داده اند که داروهای بیهوشی می توانند وارد مایعات فولیکولی (FF) شوند.

نگرانی در مورد تجمع داروهای بیهوشی در FF و اثرات منفی آنها بر میزان لفاح و رشد جنین تحت بیهوشی عمومی وجود دارد. پروپوفول یک داروی بیهوشی سریع با زمان القاء

زمان بارداری یا انجام موارد کمک باروری مانند آسپیراسیون تخمک و IVF باید شامل عواملی با شروع و زمان بهبودی سریع باشد تا از تجمع داروها در مایع فولیکولی جلوگیری شود و امکان ترخیص سریع از بیمارستان را فراهم کند.

بیشتر داروهایی که برای بیهوشی عمومی استفاده می‌شوند در مایع فولیکولی یافت شده‌اند. این داروهای می‌توانند بر روند رشد جنین در مراحل مختلف تاثیر داشته باشند. در این تحقیق داروهای مورد استفاده بر تعداد موالید موثر نبود ولی وزن موالید و وزن جفت که می‌توانند شاخص‌هایی از اثرات دارو باشند تحت تاثیر قرار گرفتند و بین داروهای دوز های مختلف Pro+TP تغییر معنی دار در وزن جنین و وزن جفت در مقایسه با گروه شم نداشت البته این داروهای تنها نیز تاثیر معنی دار نداشتند و می‌توانند کاندیدای مناسبی برای بیهوشی در روش‌های کمک باروری باشند. ولی همچنان بررسی‌های تکمیلی در مدل‌های حیوانی مناسب دیگر نیز توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی:

این مقاله منتج از پایان نامه دانشجویی مصوب دانشگاه علوم پزشکی زنجان با کد سمات ۲۷-۳۲۸-۱۲-A و مصوب کمیته اخلاق با کد IR.ZUMS.REC.1400.073 می‌باشد.

تعارض منافع

نویسنده‌گان مقاله تعارض در منافع ندارند.

فهرست منابع

1. Haikin Herzberger E, Levy O, Sun B, Miller N, Rahav R, Dana E, et al. General anesthesia with propofol during oocyte

میدازولام، در بیماران IVF به دلیل خطر نسبتاً کم برای اثرات نامطلوب بر کیفیت تخمک و جنین و میزان بارداری، بیشتر استفاده می‌شود. هنگامی که بی‌حس کننده‌های موضعی در فضای زیر عنکبوتیه تجویز می‌شوند و از بی‌حسی نخاعی برای این بیماران استفاده می‌شود، سطح خونی داروهای بیهوشی واقعاً بسیار پایین تر است و این ممکن ترین توضیح برای یافته‌های این مطالعه است (۲۴).

در تحقیق حاضر اثر پروپیل و فنتانیل مورد بررسی قرار گرفت و جالب توجه بود که وزن موالید در گروه دریافت کننده دو دارو با گروه شم تفاوت معنی دار نداشت. براساس نتایج Reshan در سال ۲۰۲۰ total intravenous TIVA با میدازولام و پروپوفول در مقایسه با بیهوشی استنشاقی با میدازولام، نتایج باروری بهتری در میزان لقاد و نرخ جنین درجه ۱ با نرخ حاملگی بالاتر داشت. TIVA توسط پروپوفل متداول ترین داروی مورد استفاده برای بیهوشی عمومی است، با شروع سریع و زمان دفع کوتاه، در بازیابی تخمک مفید است و ممکن است باعث ایجاد استرس قلبی-تنفسی شود که با افودن فنتانیل بهبود می‌یابد (۲۶). در مطالعه حاضر پروپوفول تاثیر معنی داری بر تعداد موالید و وزن جفت و جنین نسبت به گروه شم که دریافت کننده استرس تزریق هم بوده است نداشت.

نتیجه گیری

یافتن ترکیب دارو یا تکنیک ایده آل برای بیهوشی در دوران بارداری از ضروریات است. تکنیک‌های بیهوشی برای

retrieval and in vitro fertilization outcomes: retrospective cohort study. Scientific Reports. 2023;13(1):8021.

- 2.** Sharma R, Qureshi N, Mogra S, Panwar K. Lead Induced Infertility in Swiss Mice and Role of Antioxidants. Universal Journal of Environmental Research & Technology. 2012;2(2).
- 3.** NRCU R. Guide for the Care and Use of Laboratory Animals. National Academies Press (US) Washington (DC); 1996.
- 4.** Hilderbrand DC, Der R, Griffin WT, Fahim MS. Effect of lead acetate on reproduction. American journal of obstetrics and gynecology. 1973;115(8):1058-65.
- 5.** Dhir V, Dhand P. Toxicological approach in chronic exposure to lead on reproductive functions in female rats (*Rattus norvegicus*). Toxicology international. 2010;17(1):1.
- 6.** Pathak S, Lees C. Ultrasound structural fetal anomaly screening: an update. Archives of Disease in Childhood-Fetal and Neonatal Edition. 2009;94(5):F384-F90.
- 7.** Pierce S. SVH AEC SOP. .۲۶ Euthanasia of Mice and Rats Melbourne, Australia: Animal Ethics Committee of St Vincent's Hospital. 2006.
- 8.** Franks PA, Laughlin NK, Dierschke DJ, Bowman RE, Meller PA. Effects of lead on luteal function in rhesus monkeys. Biology of reproduction. 1989 Dec 1;41(6):1055-62.
- 9.** Dumitrescu E, Chiurciu V, Muselin F, Popescu R, Brezovan D, CRISTINA RT. Effects of long-term exposure of female rats to low levels of lead: ovary and uterus histological architecture changes. Turkish Journal of Biology. 2015;39(2):284-9.
- 10.** Piasek M, Kostial K. Reversibility of the effects of lead on the reproductive performance of female rats. Reproductive Toxicology. 1991 Jan 1;5(1):45-51.
- 11.** Lee K-s, Khoshnood B, Chen L, Wall SN, Cromie WJ, Mittendorf RL. Infant mortality from congenital malformations in the United States, 1970–1997. Obstetrics & Gynecology. 2001;98(4):620-7.
- 12.** Şincai M. Tehnici de citohistologie normală și patologică: Mirton; 2000.
- 13.** Qureshi N, Sharma R, Mogra S, Panwar K. Amelioration of lead induced alterations in ovary of Swiss mice, by antioxidant vitamins. J Herbal Med Toxicol. 2010;4(1):89-95.
- 14.** Menache A. The European Citizens' Stop Vivisection Initiative and the Revision of Directive 2010/63/EU. Alternatives to Laboratory Animals. 2016;44(4):383-90.
- 15.** Borja-Aburto VH, Hertz-Pannier I, Lopez MR, Farias P, Rios C, Blanco J. Blood lead levels measured prospectively and risk of spontaneous abortion. American Journal of Epidemiology. 1999;150(6):590-7.
- 16.** Tchernitchin AN, Gaete L, Bustamante R, Báez A. Effect of prenatal exposure to lead on estrogen action in the prepubertal rat uterus. International Scholarly Research Notices. 2011;2011.
- 17.** Taupeau C, Poupon J, Nomé F, Lefèvre B. Lead accumulation in the mouse ovary after treatment-induced follicular atresia. Reproductive toxicology. 2001;15(4):385-91.
- 18.** Boyd PA, DeVigan C, Khoshnood B, Loane M, Garne E, Dolk H, et al. Survey of prenatal screening policies in Europe for structural malformations and chromosome anomalies, and their impact on detection and termination rates for neural tube defects and

Down's syndrome. BJOG: An International Journal of Obstetrics & Gynaecology. 2008;115(6):689-96.

19. Jiwani SS, Amouzou-Aguirre A, Carvajal L, Chou D, Keita Y, Moran AC, et al. Timing and number of antenatal care contacts in low and middle-income countries: Analysis in the Countdown to 2030 priority countries. *Journal of global health*. 2020;10(1).

20. Pan M, Huang LY, Zhen L, Li DZ. A cost-effectiveness analysis comparing two different strategies in advanced maternal age: Combined first-trimester screening and maternal blood cell-free DNA testing. *Taiwanese Journal of Obstetrics and Gynecology*. 2018 Aug 1;57(4):536-40.

21. Junaid M, Chowdhuri D, Saxena RNRSD. Lead-induced changes in ovarian follicular development and maturation in mice. *Journal of Toxicology and Environmental Health Part A*. 1997;50(1):31-40.

22. Winder C. Lead, reproduction and development. *Neurotoxicology*. 1993;14(2-3):303-17.

23. Ahmed N. Correlation of blood lead levels with atresia of ovarian follicles of albino mice. *Ann Pak Inst Med Sci*. 2008;4(4):188-92.

24. Azmude A, Agha'amou S, Yousefshahi F, Berjis K, Mirmohammad'khani M, Sadaat'ahmadi F, Ghods K, Dabbagh A. Pregnancy outcome using general anesthesia versus spinal anesthesia for in vitro fertilization. *Anesthesiology and Pain Medicine*. 2013 Sep;3(2):239.

25. Gonen O, Shulman A, Ghetler Y, Shapiro A, Judeiken R, Beyth Y, Ben-Nun I. The impact of different types of anesthesia on in vitro fertilization-embryo transfer treatment outcome. *Journal of assisted reproduction and genetics*. 1995 Nov;12:678-82.

26. Reshan RG, Ameen BG, Hassan AA. Effect of TIVA with Propofol Versus Inhalational Anesthesia Plus Ketamine on Fertilization and Clinical Pregnancy Rate in ICSI. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*. 2020 Apr 1;24(05).

Investigating the effects of injecting intravenous anesthetics Propofol, sodium thiopental, fentanyl during implantation on the rate of abnormalities in rats.

Shiva Shojaifard¹, Mohamad Reza Jamshidi², Elham Hosseini³, Somayae Abdollahi Sabet⁴, Mehdi Rahnema⁵

1- Anesthesiology specialization course student, Department of Anesthesiology, Faculty of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

2- Cardiac Anesthesia Fellowship, Department of Anesthesia, Faculty of Medicine, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran. Corresponding Author: jamshidianes@zums.ac.ir

3- Assistant Professor, Department of Obstetrics and Gynecology, Mousavi Hospital, School of Medicine, Zanjan University of medical Sciences, Zanjan , Iran

4- Assistant Professor, Department of Community medicine, Faculty of medicin, social determinants of health research center, Zanjan University of Medical Sciences , Zanjan Iran.

5- Associated Professor, Department of Physiology, Zanjan Branch, Islamic Azad University, Zanjan, Iran.

Received:2022.11. 03

Accepted: 2023.05.08

Abstract

Background & Aim: Anesthesia is very important for assisted reproductive technology to provide minimal adverse effects on the oocyte. Defects in the development of the embryo or abnormality in its growth phenomenon lead to IVF failure in most cases. The number of abnormalities in laboratory rats is RAT.

Materials & methods: Propofol, Nestonal, and Fentanyl were used for single and combined anesthesia. The sham group was studied to control injection stress by injecting distilled water and the control group without receiving drugs. In the next step, the fertility conditions of the mice were provided. The effectiveness of the drugs is relatively similar to the selected doses, and after counting, cesarean surgery is performed on each fetus, and after the placenta is carefully separated from the fetus, both are carefully weighed, measured, and recorded.

Results: The difference in the number of births was not observed, but the weight of the placenta and the weight of the fetus were investigated as indicators determining the effect of drugs on the fetus, which can be a symbol of fetal abnormalities. The results showed that the drugs used had no effect on conception and its success rate, but they were effective on fetal growth, and propofol had the least effect on abnormalities, and there was a significant difference in placenta and fetal weight between this group and the other group. The birth weight of mice was based on the type of drug, the highest birth weight was related to the drug Nestonal (TP) and the lowest birth weight was related to the drug Fentanyl (PH). Based on the type of drug, the live birth weight of the mice was the highest weight of the live mice related to Nestonal drug (TP) and the lowest was related to Fentanyl drug (PH).

Conclusion: Examining anesthetic drugs to find the safest and best drug is of great clinical and research importance. The study of chromosomal abnormalities is one of the main programs of future studies for the analysis of fetal abnormalities.

Key words: propofol, sodium thiopental, fentanyl, abnormality, implantation